

[Skatteministeren]

Den 13. december 1988 fremlagde regeringen sin plan for afbureaukratisering af den offentlige sektor. Et af de centrale punkter i planen var en reform af skatte- og afgiftsadministrationen.

Vedrørende skatteligningen opererede planen med to modeller: dels den såkaldt *statslige model*, hvor ligningen overførtes fra kommunalt til statsligt regi, dels den såkaldt *kommunale model*, hvor ligningen forblev i kommunerne.

Den foreslåede statslige model ville ifølge planen bevirke en samlet besparelse i statsligt og kommunalt regi på 5.175 årsværk.

Regeringen besluttede at føre forhandlinger med kommunerne for at undersøge, om der kunne opnås lige så store besparelser ved gennemførelse af den kommunale model.

Disse forhandlinger afsluttedes den 23. maj 1989 med en aftale mellem de statslige og kommunale forhandlere. Aftalen opretholder den todelte statslige/kommunale skatteadministration under opnåelse af ressourcebesparelser på i alt 5.000 årsværk, altså tilnærmelsesvis det samme som det i afbureaukratiseringsplanen forudsatte.

Lovforslagene har til formål at udmønte kommuneaftalen i lovgivning.

Lovforslagene indebærer væsentlige strukturændringer i den hidtidige skatteadministration. Ændringerne er i hovedtræk følgende:

Såvel skatteansættelsen af indkomst og formue som arbejdet med vurdering af fast ejendom foretages i 1. instans af den kommunale forvaltning efter overordnede retningslinier fastsat af Ligningsrådet.

Kommunalbestyrelsen får ansvaret for, at der hvert år udarbejdes planer for det kommunale lignings- og vurderingsarbejde, og at planerne følges. Kommunalbestyrelsen udpeger en i kommunen ansat person til at forestå den kommunale skattemyndigheds konkrete lignings- og vurderingsarbejde, dvs. ansættelser og vurderinger i 1. instans. Kommunalbestyrelsen kan ikke selv behandle ansættelser og vurderinger.

Ligningskommissionerne opretholdes. De bliver udelukkende 1. klageinstans, og deres betegnelse ændres derfor til skatteankenævn. Skatteankenævnene bliver 1. klageinstans for både lignings- og vurderingssager. De hidtil gældende regler for ligningskommissionernes struktur og sammensætning foreslås overført til skatteankenævnene.

Sekretariatsbetjeningen af skatteankenævnene skal foretages af den kommunale forvaltning, hvilket svarer til den gældende ordning.

Skatterådene foreslås nedlagt, hvorved Landsskatteretten bliver 2. og sidste administrative klageinstans.

Amtsligningsrådene foreslås nedlagt, og i den forbindelse foreslås den statslige told- og skatteforvaltning (centralt eller regionalt) tillagt en kompetence til at foretage ansættelser og til at foretage ændringer, hvor ansættelse tidligere er foretaget af den kommunale forvaltning. I de få tilfælde, hvor told- og skatteforvaltningen anser en kendelse afsagt af et skatteankenævn for urigtig, kan kendelsen forelægges for Ligningsrådet med henblik på eventuel ændring. Det folkevalgte element er således også til stede hos den myndighed, der ændrer.

Landsskatteretten opretholdes som øverste administrative klageinstans for både lignings- og vurderingsklager.

Kommuneaftalen og dermed lovforslagene forudsætter desuden, at skatteligningens effektivitet og ensartethed skal styrkes. Dette indebærer, at de statslige myndigheders tilsyn med de kommunale ligningsplaner og det kommunale ligningsarbejde skal øges. Det foreslås endvidere, at Ligningsrådet i fremtiden skal kunne give en kommune bindende direktiver for lignings- og vurderingsarbejdet, såfremt kommunen gennem en periode ikke har opnået de forventede resultater af dette arbejde. Samtidig foreslås det, at kommunerne bliver repræsenteret i Ligningsrådet.

Lovforslagene indebærer endvidere, at staten overtager inddrivelsen af selskabsskatter og A-skatter samt arbejdsgiverkontrollen. Disse arbejdsopgaver udføres efter de nugældende regler i kommunerne.

Til støtte for det kommunale ligningsarbejde foreslås i overensstemmelse med kommuneaftalen indført oplysningspligt efter skattekontrollen for skattefrie rejse- og befordringsgodtgørelser omfattet af ligningslovens § 9, stk. 5.

På vurderingsområdet foreslås – som det fremgår af det tidligere anførte – en myndighedsstruktur, der følger modellen på ligningsområdet. Herudover er sagsbehandlings- og klageregler m.v. moderniseret og udformet så lig reglerne på ligningsområdet som muligt for at forenkle og overskueliggøre systemet.